

برترین های هفته در قاب تصویر

دیالوگ هفته

من مادر ندارم!

اگر یکی از قسمت های نون خ را دیده باشید، دیالوگ حمیدرضا آذرنگ در نقش خلیل خانزاده برای تان آشناست که خودش را مظلوم نشان می دهد و می گوید: «من مادر ندارم». حتی خیلی وقت ها که انتظارش را نداریم، شنیدن این دیالوگ غافلگیرمان می کند.

چهره هفته

خاص مثل پورحسینی

برای خیلی های مان سریال مریم مقدس با آن صدای گرم پرویز پورحسینی و نگرانی های حضرت زکریا، خاطره ساز بود. وقتی با تعجب به سفره آسمانی حضرت مریم نگاه می کرد و با صورت لاغرش دست به دعا برمی داشت، خاطره ای ماندگار را برای مخاطبان رقم می زد. نقش های دیگرش مثل جلال شایان در سریال اولین شب آرامش هم، از جمله بازی های ماندگار او بود. پورحسینی در سریال هزارستان هم نقش متین السلطنه، مدیر روزنامه

برنامه هفته

تبیین گر به شیوه دی بی سی

همه چیزش آشناست و تصور می کنی که به شبکه های بیگانه زده ای و می خواهی خبرهای آن طرفی را بشنوی. دی بی سی این طور تلاش کرده در قامت یک برنامه شاخص، آشنازدایی کند و خبررسانی به شیوه بی بی سی را با طنز نشان دهد. انعکاس جدیدترین اتفاقات روز دنیا به شکلی وارونه

رادیو

سکوی پرتاب هنرمندان

فاطمه عودباشی

سرمدیبر
قاب کوچک

در هر شماره از قاب کوچک سعی کرده ایم به موضوعی بپردازیم که دغدغه مخاطبان است و خواندن مطالب برای شان تازگی داشته باشد. اما در این شماره سراغ هنرمندانی رفته ایم که برخاسته از رادیو هستند.

در این پرونده می خواهیم از آدم هایی بگوئیم که روزی روزگاری در رادیو می نوشتند و به مرور، پله های ترقی را پست پست گذاشتند و جایگاه خوبی برای خودشان پیدا کردند. ممکن است این هنرمندان که حالا برای خودشان نام و رسمی پیدا کرده اند، دیگر سراغی از رادیو نگیرند و در این رسانه فعالیت نکنند اما بدون تردید هنوز هم به این رسانه علاقه مند هستند و خاطرات زیادی از آن دارند.

آنها فراموش نکرده اند که تربیت شده رادیو هستند و این رسانه به نوعی سکوی پرتاب آنها بوده است. البته تعدادی از این افراد هم سال ها بی آن که ادعایی داشته باشند در این رسانه فعالیت می کنند و به دنبال پیشرفت های بزرگ و دهان پرکن نبودند. آنها همچنان به طور گمنام با این رسانه همکاری می کنند.

تعدادشان هم کم نیست که در این باره می توان به هنرمندانی همچون ژاله علو، بهروز رضوی، میرطاهر مظلومی و ... اشاره کرد و با وجودی که در کارهای تصویری حضور دارند اما رادیو را به فراموشی نسپردند و همچنان در نمایش های رادیویی یا دیگر قالب های برنامه های رادیویی حضور فعالی دارند.

با این که در همه این سال ها رسانه های دیگر کنار رادیو قد کشیده اند و شبکه های اجتماعی روز به روز رونق بیشتری گرفته اند اما هنوز هم این رسانه جایگاه خود را میان شنوندگان امروز و دیروز دارد. گرچه برخی کارشناسان معتقدند چراغ رادیو در سپهر رسانه، سوسوی کم رنگی دارد اما وقتی به دل مردم بروید و در این باره جويا می شوید، می فهمید هنوز هم این رسانه جایگاه خودش را دارد، به ویژه در عصرهای شلوغ و پرترافیک، مونس مردم است.

نکته قابل تامل درباره رادیو این است که هنرمندان زیادی را تربیت کرده و سکوی پرتاب آنها شده است، زیرا در رادیو فقط صداست که با شنوندگان سر و کار دارد، به همین دلیل نویسندگی، بازیگری، کارگردانی، تهیه کنندگی، گویندگی و ... در رادیو با دیگر رسانه ها متفاوت است و همین موضوع باعث شده روی فن بیان، نگارش و ... هنرمندانی که کارشان را با این رسانه آغاز کرده اند، تاثیر بهتری بگذارد.

البته با نگاهی اجمالی متوجه خواهیم شد که حتی بسیاری از هنرمندان در مصاحبه های شان به این موضوع تاکید دارند که از رادیو بسیار آموخته و یاد گرفته اند و برای شان این رسانه اهمیت دارد و همچنان خاطرات بسیار خوبی از این رسانه دارند، خاطراتی که همچنان ماندگار است و هر وقت به آن فکر می کنند، لبخندی بر لب شان می نشیند. به همین دلیل در این شماره از قاب کوچک سراغ هنرمندانی رفتیم که برخاسته از رادیو هستند. همچنین با مهوش صبرکن، هنرمند پیشکسوت تلویزیون و محمد قضا تو آرایشگری که یک مجموعه مستند رادیویی به واسطه کارهای خیرخواهانه ای که انجام داده بود، مصاحبه کردیم. همچنین عکس نوشت این هفته هم به شهرک سینمایی - تلویزیونی غزالی اختصاص دارد.

رها فاطمی
روزنامه نگار

در صفحه پیش رو، به برخی اتفاق های ویژه پرداخته ایم که شاید بسیاری از آنها برای شما خاطره انگیز باشد. از دیالوگ ماندگار تا سکانس یا برنامه شاخص.

سکانس هفته

دعای خیر پدر و پسری

قسمت آخر سریال ماندگار پدرسالار را که یادتان هست؟ همانجایی که اسدا... خان بعد از تمام اقتداری که برای بچه هایش به خرج داده، انگار که درمانده باشد، نشسته سر خاک پدرش و با او حرف می زند. این سکانس، یکی از سکانس های عجیبی است که هزاران حرف برای گفتن دارد. اسدا... خان پاخم کرده و کنار مزار پدرش نشسته تا نشان دهد که بالاخره او هم از اسب اقتدار و یک کلام بودن پایین آمده و می خواهد روش همراهی با فرزندانش را در پیش بگیرد. یک جایی می گوید که انگار شیوه های قدیمی جواب نمی دهد و همین نشان می دهد که از مسیر طی شده راضی نیست. با یک جور استیصال می گوید:

«او مدم دعای خیر کنی که کارام رو به راه بشه...» این گونه نشستن یک پدر انگار یک جورهایی دل مخاطب را نرم می کند.

برای تماشا
مجموعه پدرسالار
کیو آر کد را
اسکن کنید

فیلم هفته

نگرانی های مامان به روایت مهرجویی

مگر می شود که فیلم مهمان مامان را دید و از بی خیالی پدر خانواده حرص نخورد؟ مهمان مامان فیلمی ماندگار به کارگردانی مرحوم داریوش مهرجویی است که توانست بی خیالی پدر... خان را نشان دهد که عاشق سینما بود و هیچ در فکر ماندن مهمان هایش نبود. یعنی اصلا غصه نمی خورد و بی خیالی طی می کرد. بعد از درگذشت مرحوم مهرجویی، هفته ویژه فیلم های او روی آنتن رفته بود و فیلم مهمان مامان هم پخش شد.

عصر جدید را به عهده داشت. طی اتفاقاتی که در روند داستان این سریال می افتاد، متین السلطنه که در روزنامه اش علیه ترورهای انجمن می نوشت، به قتل می رسد. پورحسینی سال ۶۴ در مجموعه تلویزیونی امیرکبیر به کارگردانی سعید نیکپور حاضر شد و در نقش سفیر انگلیس به ایفای نقش پرداخت. او در مجموعه سرزمین مادری که این روزها در حال پخش از تلویزیون است، نقش متفاوتی دارد که در عین حال، رنگ و بویی هم از بازی های قبلی اش دارد. این مجموعه درباره پسر بچه ای به نام «رهی» است که بعد از بمباران دهکده اش توسط نیروهای متفقین، از زیر آوار بیرون کشیده می شود و پس از چند روز مراقبت توسط مادرش، راهی تهران می شود. سال ها بعد او در یک خانواده توده ای بزرگ می شود اما بر اثر به وقوع پیوستن ماجراهایی، او را به خانواده درباری می سپارند.

برای تماشا
مجموعه پدرسالار
کیو آر کد را
اسکن کنید

و مورد انتقاد قرار دادن بخش های خبری ماهواره ای فارسی زبان بی بی سی به شیوه طنز انتقادی با الهام از عروسک «دیی» مجموعه «کلاه قرمزی» که همه چیز را برعکس می گفت، بخشی از برنامه دی بی سی است. این برنامه تلاش کرده با یک مدل سرگرم کننده، مسائل سیاسی و برخی پشت پرده ها را تبیین کند.

شاید بتوان یکی از نقاط موفقیت این برنامه را استفاده از چهره هایی دانست که خیلی مطرح یا مشهور نیستند. «دی بی سی» با استفاده از چهره های غیرمشهور به اجرای خبر پرداخته و اجرا و فضا از اسم تا ساختار بی بی سی را هدف قرار داده. از زیرنویس تا مدل مصاحبه با افراد در این برنامه، به گونه ای است که مخاطب را به خنده می اندازد؛ به خصوص آنهایی که با شیوه خبررسانی شبکه بی بی سی آشنا هستند. به طور کلی ارتباط این برنامه با مخاطب، توانسته آن را به یک برنامه تماشایی تبدیل کند.